

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010025
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7816010025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.12.2016, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Galla a prísediach Mgr. Violy Spišákovej a Mgr. Ivety Polákovej, v trestnej veci obžalovaného O. Ž., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný O. Ž., D.. XX.XX.XXXX S. A., H. N. Š., M. Č.. XXX,
okr. Rožňava, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Košice,

j e v i n n ý, že

I. v Štítniku, okres Rožňava, najmenej dvakrát znásilnil svoju sestru C. Ž. tak,

1/ presne nezisteného dňa v mesiaci november 2014 v čase okolo 15.30 h pri budove bývalej železničnej stanice ju verbálne a fyzicky napadol tak, že jej vulgárne nadával, bil ju päšťami a kopal do nej, potom ju zhodil na zem a napriek jej odporu a nesúhlasu jej vyzliekol nohavice a nohavičky, ľahol si na ňu a vykonal na nej súlož,

2/ dňa 14.01.2015 v presne nezistenom čase na miestnom cintoríne ju násilím odtiahol k domu smútku, kde ju napriek jej odporu a nesúhlasu chytil za prsia, medzi nohy, bozkával na pery a požadoval od nej pohlavný styk, pričom keď to poškodená odmietla, povedal jej, že má pri sebe nožík a že ju zabije, preto sa z obavy o svoj život už nebránila a obžalovaný na nej vykonal súlož,

II.

v Štítniku, okres Rožňava, na ulici Jarkovej v rodinnom dome č. 242, kde býval v spoločnej domácnosti svoju sestrou C. Ž. a maloletým V..Ž., nar. XX.XX.XXXX, hoci poznal jeho vek, v presne nezistených dňoch v priebehu roka 2014 opakovane na nejmenej v 10-tich prípadoch pod hrozbou bitky a fyzického násillia vykonal na maloletým V..Ž.. análny styk zneužívajúc pritom jeho neschopnosť brániť sa pre jeho nízky vek a ľahkú mentálnu zaostalosť.

t e d a

v bode I. - 1/ 2/ násilím a hrozbou bezprostredného násillia donútil ženu k súložu a čin spáchal na chránenej osobe,

v bode II. hrozbou bezprostredného násillia a zneužitím bezbrannosti donútil iného k análnemu styku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

I. v bodoch 1/ 2/

dvojnásobný zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c) Trestného zákona
II.

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), § 139 ods. 1 písm. a, c) § 127 ods. 5,7 Trestného

Súd podľa § 44 Trestného zákona u p ú š ť a u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu nakoľko pokladá trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a s uložením ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 1T/58/2015 zo dňa 27.01.2016, právoplatným dňa 21.03.2016 za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Rožňave dňa 05.05.2015 podal obžalobu na O. Ž. pre dvojnásobný zločin znásilnenia podľa § 199 ods.1, 2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods.1 Trestného zákona, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1,2 písm.a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), § 139 písm.a),c), § 127 ods.5,7 Trestného zákona, pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.a),b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), § 139 písm.c), § 127 ods.5 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona a prečin týrania zvierat podľa § 378 ods.1 písm.b/, ods.2 písm.b/ Trestného zákona. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 1T/58/2015.

Súd v konaní 1T/58/2015 po vykonanom dokazovaní na hlavných pojednávaniach rozsudkom zo dňa 19.08.2015 uznal obžalovaného vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.a),b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), § 139 písm.c), § 127 ods.5 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom týrania zvierat podľa § 378 ods.1 písm.b), ods.2 písm.b) Trestného zákona, pretože

I. v Štítniku, okres Rožňava, na ulici Jarkovej v rodinnom dome č. 242, kde býva v spoločnej domácnosti so svojou sestrou C. Ž. a jej maloletou dcérou S..Ž.., nar. XX.XX.XXXX, hoci poznal jej vek, v presne nezistených dňoch v priebehu roku 2014 opakovane, viackrát obchytával na prsiach a pohlavných orgánoch maloletú S..Ž.., pričom jej ukazoval svoj pohlavný úd a požadoval od nej, aby ho rukami alebo orálne uspokojila,

2. dňa 05.02.2015 v čase okolo 14.00 hod. na Námestí I. mája v Štítniku, okres Rožňava, pred viacerými, najmenej desiatimi tam prítomnými osobami, vulgárne nadával svojej sestre C. Ž., lopatou sa snažil udrieť A. U., ktorý ho upozornil, aby sa správal slušne, následne vytrhol z rúk L. Ž. 7-8 týždňové šteňa kríženca, ktoré silno hodil o zem a viackrát ho kopol do hlavy a brucha,

a uložil mu podľa § 201 ods.2 s použitím § 41 ods.1, § 38 ods.2,4, § 37 písm.h), § 39 ods.2 písm.c) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. a podľa §48 ods.2 písm.b) Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia a uložil mu tiež podľa § 73 ods.2 písm.b) Trestného zákona ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Týmto rozsudkom podľa § 285 písm.a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre dvojnásobný zločin znásilnenia podľa § 199 ods.1,2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods.1 Trestného zákona a pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1,2 písm.a),b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), § 139 písm.a),c), § 127 ods.5,7 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku tak prokurátor, ako aj obžalovaný podali odvolanie. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a proti výroku o treste. Bol toho názoru, že súd nevyhodnotil správne vykonané priame a nepriame dôkazy vo všetkých súvislostiach a podstata odôvodnenia oslobodzujúcej časti spočíva v tom, že výpoveď poškodenej C. Ž. nie je vierohodná. Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej C. Ž. a jej maloletých detí zo znaleckého posudku i z výpovede znalkyne z odboru psychológie na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že tieto výpovede sú vierohodné, a maloletý V. Ž. by vzhľadom na svoj mentálny stav by ani nebol schopný si niečo také vymyslieť. Prokurátor poukázal na zvukový a obrazový záznam z výsluchu maloletých detí, z ktorého je zrejmé, že deti vypovedajú len to, čo skutočne zažili a ich výpovede sú presvedčivé. Prokurátor poukázal tiež aj na výpovede svedkýň H. a B.. Prokurátor taktiež sa nestotožnil ani s mimoriadnym znížením trestu odňatia slobody, pretože obžalovaný bol viackrát súdne trestaný a podľa záverov znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie, obžalovaný bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania, chápe zmysel trestného konania a nebolo u neho zistené podstatné zníženie ovládacích schopností. Preto vzhľadom k osobe obžalovaného a okolnostiam prípadu považuje trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov za neprimerane prísny. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové pojednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný podal odvolanie čo sa týka výroku o vine pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.b) Trestného zákona a treste na ňom nadväzujúcom. Tvrdil, že tohto zločinu sa nedopustil a neboli produkované v rámci dokazovania dôkazy svedčiace o jeho vine. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok zrušil a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Košiciach na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného naopak dôvodné nie je. Krajský súd uznesením sp.zn. 8To/100/2015 zo dňa 07.12.2015 zrušil napadnutý rozsudok v jeho oslobodzujúcej časti, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o uložení ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova pojednal a rozhodol. Odvolanie obžalovaného zamietol.

Krajský súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že vina obžalovaného ohľadne skutku kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Trestného zákona a prečin týrania zvierat podľa § 378 ods.1 písm.b), ods.2 písm.b) Trestného zákona bola nepochybne preukázaná. Taktiež krajský súd nemal pochybnosti ani o vine obžalovaného pre skutok kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.a),b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), § 139 písm.c) a § 127 ods.5 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na poškodenej mal. S. Ž..

Pokiaľ ide o oslobodzujúcu časť rozsudku, ako aj uložený trest krajský súd sa nestotožnil so závermi okresného súdu, poukázal na dôkazy vykonané na hlavných pojednávaníach a to predovšetkým výpoveď poškodenej C. Ž., mal. V. Ž., ako aj závery znaleckého posudku z oboru psychológie a nariadil, aby okresný súd vyhodnotil vykonané dokazovanie, vrátane zistených rozporov vo výpovediach poškodenej C. Ž., práve v úzkej súvislosti s osobnostnou štruktúrou a závermi predmetného znaleckého dokazovania. Čo sa týka trestu poukázal na to, že použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm.c) Trestného zákona prichádza do úvahy len v prípade, ak páchatel spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti. Poukázal na závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a jeho schopnosť ovládať konanie bola len mierne zmenšená, však zmenšenej príčetnosti nezodpovedajú, resp. okresný súd sa otázkou zmenšenej príčetnosti adekvátne nevysporiadal. Nariadil, aby okresný súd vytýkané nedostatky odstránil a ak to považuje za potrebné vykonal opätovne výsluch znalca z odvetvia psychiatrie, v otázke zmenšenej príčetnosti, podrobne sa zaoberal dôvodmi odvolania podaného zo strany prokurátora, vysporiadal sa s rozpormi vo výpovedi poškodenej Ž. v nadväznosti na závery znaleckého dokazovania z oboru psychológie a následne vo veci opätovne zákonne a spravodlivo rozhodol a uložil obžalovanému spravodlivý trest.

Súd v konaní 1T/58/2015 v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu doplnil dokazovanie výsluchom znalca MUDr. Š. Z. CSc. a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2016 rozsudkom rozhodol tak, že podľa § 166 Trestného poriadku s prihliadnutím na právoplatný rozsudok o vine rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/58/2015 zo dňa 19.08.2015 v spojení s uznesením Krajského

súdu v Košiciach, sp.zn. 8To/100/2015 zo dňa 07.12.2015, ktorým bol obžalovaný O. Ž. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), § 139 písm.c), § 127 ods.5 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom týrania zvierat podľa § 378 ods.1 písm.b), ods.2 písm.b) Trestného zákona, podľa § 201 ods.2 s použitím § 41 ods.2 Trestného zákona odsúdil k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a podľa § 73 ods.2 písm.c) Trestného zákona mu uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2016 podľa § 21 ods.1 Trestného poriadku súd vylúčil na samostatné konanie o dvojnásobnom zločine znásilnenia podľa § 199 ods.1,2 písm.b) Trestného zákona v súbehu s prečinom súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods.1 Trestného zákona a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1,2 písm.b) Trestného zákona, ktoré sa vedie pod sp.zn. 1T/11/2016.

Obžalovaný proti výroku o treste podal odvolanie, Krajský súd v Košiciach uznesením 8To/27/2016 zo dňa 21.03.2016 toto zamietol, takže výrok o uloženom treste a ochrannom psychiatrickom ústavnom liečení nadobudol právoplatnosť.

V súvislosti so skutkami popísanými vo výrokovej časti tohto rozsudku bolo vykonané dokazovanie v pôvodnom konaní 1T/58/2015. Obžalovaný tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní rozhodne popieral, že by sa týchto skutkov dopustil. Rozhodne poprel, že by sestru C. Ž. znásilnil na železničnej stanici v Štítniku, prípadne na cintoríne. Nevedel povedať prečo C. Ž., jeho sestra, tvrdí, že ju znásilnil. Priznal, že ju chodil stopovať, sledovať, avšak len vtedy keď chodila k N. T., nevedel zdôvodniť prečo tak robil, pretože okrem sestry nikoho iného stopovať nechodil. Nožik so sebou nenosil. Vzhľadom na jeho zdravotný stav - duševný, mal brať lieky, niekedy bral, no niekedy nebral. Sestra C. mu dávala lieky do kávy, lebo nechcel brať lieky, nakoľko jedny boli dobré, druhé zlé. Keď lieky bral po týchto stále spal, vedel, že vtedy bol pokoj, no potom nemal kto rúbať drevo a robiť pri dome. Pokiaľ maloletý V. tvrdí, že ho zneužíval, tak podľa neho nahovorila ho na to matka C.. Vie predsa, že patrí do rodiny a bola by to hanba. Priznal, že sestru C. aj zbil, lebo mu vždy nadávala a hovorila, že pôjde ho udať na políciu, že mu nadáva a že potom pôjde do basy. uvedomuje si, že C. je jeho sestra, no ona sa mu nepáči, je mu ľúto, že ona kde kade chodí, pritom on nikde nechodí, je vždy doma. Mal na ňu len raz nervy, no nevedel povedať kedy. Nervy mal z toho, že chodila kade - tade. Nevedel povedať, prečo bol proti tomu, aby ona kde - kade chodila.

Vina obžalovaného zo skutkov popísaných vo výrokovej časti tohto rozsudku bola preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodenej C. Ž.L., poškodeného mal. V. Ž., nepriamo aj výpoveďami svedkýň V. T., L. H., O.. I. B.j, znaleckým dokazovaním znalkyne z oboru psychológie.

Poškodená C. Ž., sestra obžalovaného a matka maloletého V., tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach rozhodne tvrdila, že obžalovaný ju v dvoch prípadoch znásilnil, a to v jednom prípade na železničnej stanici a v druhom prípade na cintoríne. Vypovedala, že obžalovaný ju všade sleduje, žiarli na ňu, nevníma ju ako sestru, ale ako milenkú. Pokiaľ ide o znásilnenie na železničnej stanici v Štítniku pri uhoľných skladoch, bolo to v novembri 2014 v poobedňajších hodinách, kde sa mala stretnúť s priateľom M.Á. P., no ešte pred stretnutím tam pribehol obžalovaný, bol nervózny, agresívny, nadával jej, začal ju mlátiť päšťami, kopal do nej, zhodil ju na zem, vyzliekol jej nohavice a nohavičky, ľahol si na ňu a na betóne ju znásilnil. Druhýkrát ju mal znásilniť na cintoríne 14.1.2015 keď išla zapáliť sviečku na matku. Vtedy ju nebil, no vyhrážal sa, povedal jej, že má nožik a preto zo strachu sa vyzliekla a vykonala s ním súlož. Pokiaľ v druhej výpovede v prípravnom konaní zo dňa 16.02.2015 tvrdila, že obžalovaný ju prvýkrát znásilnil na cintoríne a druhýkrát na železničnej stanici, tento rozpor nevedela hodnoverne odstrániť. Ďalej vypovedala, že po tom ako bola znásilnená na železničnej stanici, šla k svojej priateľke T. a od nej išla na políciu, kde oznámila, že obžalovaný ju zbil, nemala však viditeľné poranenia na tele, mala len odtlačky na chrbte od betónu, no tieto policajtom neukázala. Tvrdila, že policajti s ňou niečo aj spísali a povedali jej, že to pôjde na priestupok a viac s tým nemôžu robiť.

C. Ž. pri konfrontácii s obžalovaným, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdila mu do očí, že ju v dvoch prípadoch znásilnil. Obžalovaný to však popieral.

C. Ž., čo sa týka zneužitia maloletého syna V. vypovedala, že počula od asistentky Mgr. I. B. na obecnom úrade, že obžalovaný maloletého V. zneužil do zadočku. Na hlavnom pojednávaní tvrdila, že sestra prišla za ňou pýtala sa jej, či vie o tom, že obžalovaný zneužíval syna V. a teda že ho zneužil do zadočku. Keď sa to dozvedela spolu so sestrou L. šli za Mgr. I. B. a táto im poradila, aby s chlapcom šli na ošetrovanie, prípadne za policajtní s tým, že oni to budú riešiť. Na jej radu bola so synom za MUDr. O. B., no ona jej povedala, aby šli na ženské oddelenie na vyšetrenie, no tam ich nezobrali. C. Ž. čo sa týka rozporných tvrdení ohľadne toho, kedy sa mala dozvedieť o zneužívaní syna V. a od koho, sa nevedela vyjadriť a tieto rozpory odstrániť.

Výpoveď maloletého V. Ž. z prípravného konania, ktorá bola zaznamenaná na CD prehrávači, v zmysle § 270 ods.2 Trestného poriadku bola prehratá na hlavnom pojednávaní. Z tejto výpovede vyplynulo, že maloletý bol vypočutý za prítomnosti znalkyne z oboru psychológie PhDr. S. H. PhD. a asistenta učiteľa L. H.. Vo výpovedi potvrdil, že obžalovaný mu ukazoval pipiša a mu ho dal aj do riti. Bolo to viackrát ako 10-krát a bolelo ho to. Zle sa k nemu správal, bojí sa ho, lebo im vravel, že ich večer zabije.

Svedkyňa V. T. vypovedala, že s poškodenou C. Ž. sú dlhoročné priateľky, no C. sa jej nezverila o tom, že obžalovaný ju mal znásilniť. Mala vedomosť o tom, že obžalovaný ju sledoval, podľa nej dával na ňu pozor. Keď prišla k nim domov, obžalovaný prišiel za ňou a keď náhodou sa C. dotkol jej strýko alebo brat, tak obžalovaný to neznášal. Bol čudný, ako keby žiarlil. Podľa nej on neberie C. ako sestru, ale ako manželku, má ju tak rád.

Svedkyňa L. H., ktorá je zamestnaná na Základnej škole v Štítniku, ako asistent učiteľa vypovedala, že maloletý V. pred ňou povedal, že mu strýko (obžalovaný) dal pipiša do ritky a ho to bolelo. Na otázku, že koľkokrát to urobil, povedal, že veľa.

Svedkyňa Mgr. I. B., ktorá je zamestnaná ako terénna sociálna pracovníčka v obci Štítnik vypovedala, že v decembri 2014 sa dozvedela o podozrení, že maloletý V. je sexuálne zneužívaný obžalovaným. Povedala jej to jeho matka C. Ž. aj s L. Ž., že ho obťažuje, ale ako konkrétne k tomu dochádza nevedeli zistiť. Ona osobne maloletého V. sa pýtala, čo s ním obžalovaný robil, pri odpovedi chlapec sa dosť hanbil a postupne povedal, že mu tlačil hlavu na jeho genitálie, že sa hral s jeho hračkami a dával si ich na pohlavný úd a potom V. sa s nimi nechcel hrať a hádzal ich do rieky. Ona to pochopila tak, že obžalovaný maloletého V. zneužil, mal s ním análny styk. Maloletý V. jej povedal, že ho to bolelo. C. Ž.Á. za prítomnosti L. Ž. jej povedala, že sestra L. jej povedala, že videla, ako obžalovaný zneužíval maloletého V. za domom. Nevedela však konkrétne povedať, čo mal robiť, teda akým spôsobom mal zneužívať maloletého. To sa dozvedela až od maloletého V., bolo to u nej v kancelárii.

Svedkyňa MUDr. O. B., ošetrojúca lekárka mal. V. Ž. rozhodne poprela, že by C. Ž. so synom V. boli za ňou a že by jej bola oznámila, že maloletý V. bol pohlavne zneužitý.

Zo znaleckého posudku PhDr. S. H. PhD. znalkyne z oboru klinickej psychológie detí a dospelých, ako aj jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že u poškodenej C. Ž. ide o osobu, ktorej intelektové schopnosti sú situované do hraničného pásma duševnej zaostalosti, absentuje u nej analýza, syntéza, abstraktné myslenie a všetky zložky kognitívneho procesu sú znížené na úroveň konkrétnych operácií - konkrétneho myslenia, pričom aj pamäťové schopnosti menovanej vo fáze vstevovania použitého materiálu sú na úrovni podpriemeru a vo fáze vybavovania prijatého materiálu na úrovni hraničného pásma. Fáza znovu vybavovania a interpretácie je taktiež na úrovni duševnej zaostalosti. Prežitie udalosti vie adekvátne, konkrétne prakticky popísať v tom zmysle, že to, čo sa jej stane, resp. to čo prežije si adekvátne zapamätá. Ide bezpochyby o simplexnú osobnosť s nízkym intelektom, ktorá žije v extrémnych stresových podmienkach, ktoré práve mohli viesť k vysokým hodnotám vo všetkých osobnostných faktoroch. Z uvedených dôvodov, teda s poukazom na patologickú osobnosť poškodenej a extrémne stresové podmienky v ktorých žije, znalkyňa vysvetľuje, že aj napriek vysokému Lži-skóre možno hodnotiť výpoveď C. Ž. ako vierohodnú, keďže popisne vypovedá to, čo sa stalo a nemá potrebu skresľovania, či zmeny udalostí, ktoré výrazne ovplyvnili jej život, ako aj život jej detí. Nemá relevantný dôvod pre účelové správanie v danej veci. Na hlavnom pojednávaní znalkyňa vysvetlila, že poškodená celý priebeh a život nevníma na časovej osi, v zásadných veciach určite neklame a ak klame tak nevedome, pretože sa nevie orientovať s odstupom času.

Pokiaľ ide o maloletého V. Ž., táto znalkyňa dospela k záveru, že jeho intelektové schopnosti sú situované v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, pričom pamäťové schopnosti vo fáze vybavovania prijatého materiálu a schopnosti ho použiť je na úrovni hraničného pásma. To úzko súvisí s jeho praktickým a zážitkovým svetom, to znamená, že on to, čo sa stalo prakticky spontánne vyrozpráva. Je bez tendencie javiť sa v lepšom svetle a pri jeho intelektu a veku je ťažko fabulovať, nemá sklon k disimulácii a agravácii. Je vysoko pravdepodobné, že sú u neho prítomné prvky posttraumy. navyše v jeho prípade sú dané nízke hodnoty Lži-skóre a hodnovernosť jeho výpovede je veľmi vysoká. Práve vzhľadom na jeho patologický intelekt a simplexnú osobnosť, nie je možné, aby si vymýšľal, resp. aby hovoril to, čo sa naučil, pretože naučené súvislosti by si nevedel vzhľadom na intelekt ani zapamätať, ani následne reprodukovať. Hovorí len to, čo zažil.

Krajský súd v Košiciach v uznesení 8To/100/2015 zo dňa 07.12.2015 konštatoval, že o záveroch znaleckého dokazovania, vyplývajúcich tak zo samotného znaleckého posudku, ako aj z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní nemal vzhľadom na podklady, z ktorých znalkyňa vychádzala, vrátane osobného klinického interview, dôvod pochybovať.

Zo znaleckého posudku znalcov psychiatrov Doc. MUDr. L. W. PhD. a MUDr. Š. Z. CSc., ako aj výpovede znalca MUDr. Š. Z. CSc. na hlavných pojednávaniach vyplynulo, že obžalovaný je trestne zodpovedný. Schopnosť obžalovaného ovládať konanie v čase spáchania skutkov bola len mierne zmenšená a bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania.

Súd v konaní 1T/11/2016 doplnil dokazovanie vypracovaním znaleckého posudku znalcom z oboru zdravotníctva - chirurgie, znalca MUDr. D. N. CSc. poveril vypracovaním znaleckého posudku za účelom posúdenia, či v análnom otvore mal. V. Ž. sú zanechané zmeny po análnom styku a či pri viacnásobnom análnom styku s prihliadnutím na telesné dispozície obžalovaného by došlo k spôsobeniu poranenia análneho otvoru maloletého. Z prečítaného znaleckého posudku MUDr. D. N. CSc. vyplynulo, že v časovom priebehu od roku 2014 do roku 2016, teda do vypracovania znaleckého posudku, všetky prípadné poškodenia a zmeny po análnom styku na tele maloletého V. Ž. by mali byť kompletne zhojené a teda nezistiteľné. Znalec považuje lekárske vyšetrenie mal. V. Ž. za zbytočné, pretože nemá objektívnu medicínsku hodnotu a nepreukázané zo súdno-lekárskeho hľadiska.

Ďalej súd vypočul svedkyňu L. Ž., sestru obžalovaného, ktorá na rozdiel od prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.06.2015, kedy využila právo odoprieť vypovedať, na hlavnom pojednávaní 07.12.2016 sa rozhodla vypovedať, zdôvodnila to tým, že až teraz sa dozvedela, aká v skutočnosti je sestra C.. Nie je taká, aká by mala byť, pretože rada chodí za chlapmi a po smrti matky, chcela brata - obžalovaného dostať do PL Plešivec, aby mohla chodiť za chlapmi, pretože on jej v tom bránil, chcel, aby sa starala o deti. Podľa nej sestra C. nevypovedala pravdu, chce brata dostať len do basy. Tvrdila, že ona nevidela, že by v lete 2014 za domom obžalovaný zneužil maloletého V., ona to sestre ani nepovedala a za H. spolu so sestrou nikdy nebola. Ďalej vypovedala, že I. B., sociálnu pracovníčku pozná, ona jej pomáha, spolu so sestrou C. bola za ňou a vie, že sestra C. pred ňou za jej prítomnosti povedala, že ju zneužíval, že si na ňu dovoľoval, no čo ďalej povedala, to si už nepamätala. Po oboznámení sa s výpoveďou svedkyne Mgr. I. B. tvrdila, že nič také I. B. nepovedala.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania v zmysle zásad uvedených v § 2 ods.12 Trestného poriadku dospel k záveru, že skutky pod bodom I. - 1.,2., II. výrokovej časti tohto rozsudku sa stali tak, ako sú popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku a obžalovaný týmito konaniami naplnil všetky pojmové znaky dvojnásobného zločinu znásilnenia podľa § 199 ods.1,2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Trestného zákona, ako aj zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1,2 písm.a),b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), § 139 ods.1 písm.a),c), § 127 ods.5,7 Trestného zákona.

Podľa § 199 ods.1,2 Trestného zákona zločinu znásilnenia sa dopustí, kto násillím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť a podľa ods.2 písm.b), ak taký čin spácha na chránenej osobe. Za znásillenie v zmysle citovaného ustanovenia treba považovať použitie fyzickej sily zo strany páchatel'a za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutia súložie proti jej vôli. Donútením ženy k súložiu sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy, alebo podľahnutie ženy pri zistení beznádejnosti odporu so

zreteľom na to, že jej páchatel' za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia nedal žiadnu možnosť odpor prejavit'.

Podľa § 139 ods.1 písm.c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba a blízkou osobou v zmysle § 127 ods.4 Trestného zákona sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, teda aj súrodenec. Vykonaným dokazovaním súd mal nepochybne preukázané, že obžalovaný za použitia fyzickej sily a donútenia, prinútil svoju sestru - blízku osobu k súložiu, čím naplnil všetky pojmové znaky zločinu znásilnenia v zmysle § 199 ods.1,2 písm.b) Trestného zákona.

Vina obžalovaného bola nepochybne preukázaná výpoveďou poškodenej C. Ž., ktorá rozhodne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vo výpovediach, ako aj pri konfrontáciách potvrdila, že obžalovaný ju násilím donútil k súložiu, túto vykonal proti jej vôli. Vzhľadom na závery znaleckého posudku PhDr. S. H. PhD., ktoré sú vyššie rozvedené, súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti jej tvrdení. Pokiaľ ide o jej rozporné tvrdenia, znalkyňa v záveroch znaleckého posudku, ako aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní zdôvodnila, z čoho môžu vyplývať tieto rozpory, no jej výpoveď vzhľadom na jej simplexnú osobnosť s nízkym intelektom možno hodnotiť ako vierohodnú, pretože poškodená celý priebeh a život nevníma na časovej osi, v zásadných veciach určite neklame, a keď, tak nevedome, pretože sa nevie orientovať s odstupom času.

Súd na rozdiel od obžaloby konanie obžalovaného ohľadne skutkov popísaných pod bodom I. nekvalifikoval aj ako prečin súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods.1 Trestného zákona, pretože jednočinný súbeh so zločinom znásilnenia podľa § 199 Trestného zákona je vylúčený (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu R 31/92, resp. R 54/88).

Podľa § 200 ods.1 Trestného zákona zločinu sexuálneho násilia sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo iným sexuálnym praktikám, alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť. Podľa ods.2 písm.a),b) citovaného ustanovenia, tento zločin sa dopustí, ak spácha čin uvedený v ods.1 závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe.

V zmysle citovaného ustanovenia o zneužití bezbrannosti ide vtedy, keď zneužitá osoba pre svoju fyzickú neschopnosť sa nemôže brániť, ale aj vtedy ak pre duševnú chorobu nechápe význam páchatel'ovho konania.

Podľa § 138 písm.b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu po dlhší čas a podľa § 139 písm.c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba. V zmysle § 127 ods.5 Trestného zákona sa blízku osobu sa považuje osoba, ktorá žije s páchatel'om v spoločnej domácnosti. Podľa § 127 ods.7 Trestného zákona bezbrannou osobou na účely tohto zákona sa rozumie osoba, ktorá vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, okolnosti činu alebo okolnosti na strane páchatel'a nemala nádej účinne sa ubrániť pred jeho útokom. Pritom pojem bezbranná osoba determinujú podmienky, ako sú vek alebo zdravotný stav poškodeného, okolnosti činu alebo okolnosti na strane páchatel'a, ktoré majú za následok, že osoba nemala nádej účinne sa brániť pred útokom páchatel'a.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je popísaný pod bodom II. výrokovej časti tohto rozsudku a tak neplnil všetky pojmové znaky uvedeného zločinu. Vina obžalovaného je preukázaná predovšetkým výpoveďou maloletého V. Ž., ktorý potvrdil, že obžalovaný s ním vykonal najmenej v 10 prípadoch pod hrozbou bitky a fyzického násilia análny styk, pri ktorom ho to bolelo, zneužívajúc jeho neschopnosť brániť sa pre jeho nízky vek a ľahkú mentálnu zaostalosť. Vzhľadom na výpovede svedkýň H. a Mgr. I. B., pred ktorými sa s touto skutočnosťou zveril, ako aj na závery znalkyne PhDr. S. H. PhD., v zmysle ktorých hodnovernosť jeho výpovede je veľmi vysoká a vzhľadom na jeho patologický intelekt a simplexnú osobnosť nie je možné, aby si vymýšľal, resp. aby hovoril to, čo sa naučil, pretože naučené súvislosti by nevedel vzhľadom na intelekt ani si zapamätať a následne reprodukovať, teda hovorí len to, čo zažil, nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti jeho výpovede. Z vykonaného dokazovania tiež nepochybne vyplynulo, že obžalovaný s maloletým žil s maloletým v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, spočívajúcu v tom, že skutkov popísaných vo výrokovvej časti sa nedopustil, teda že je nevinný, súd vyhodnotil vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy len za účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Podobne súd vyhodnotil výpoveď svedkyne L. Ž., sestry obžalovaného ako nevierohodnú, už aj vzhľadom na to, že pôvodne využila právo nevypovedať a až v súčasnej dobe, keď C. Ž.L. sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala, rozhodla sa vypovedať. Súd tvrdenie tejto svedkyne, že až teraz sa dozvedela, aká v skutočnosti je sestra C., hodnotil ako zavádzajúce, v snahe pomôcť, resp. zbaviť viny brata - obžalovaného.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (účel trestu). Podľa ods.4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný v mieste bydliska je hodnotený všeobecne. Je dlhodobo nezamestnaný. V minulosti bol niekoľkokrát hospitalizovaný ako psychiatrický pacient. Nebol riešený v komisiách pri obecnom zastupiteľstve v Štítniku. Doposiaľ bol 10-krát súdne trestaný. Naposledy rozsudkom 1T/58/2015 zo dňa 27.01.2016 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a bolo mu uložené tiež aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Keďže obžalovaný posudzovanú trestnú činnosť spáchal skôr, ako vo veci 1T/58/2015 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, prichádza do úvahy uloženie v zmysle § 42 ods.1 Trestného zákona súhrnného trestu.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona ak považuje trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

V danom prípade súd s prihliadnutím na okolnosti a na podmienky za akých došlo k spáchaniu vyššie popísanej trestnej činnosti dospel k záveru, že predchádzajúci trest v trvaní 7 rokov nepodmienečne považuje za celkom primeraný vo vzťahu k celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti. Aj po vykonaní tohto trestu obžalovaný sa bude musieť podrobiť ústavnej psychiatrickej liečbe, ktorá taktiež bude chrániť spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nároku na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je
- poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.